Klasyfikatory

Zgromadzone dane

• Tabela

Wiersze : Kolejne obserwacje

Kolumny: zmienna prognozowana (objaśniana) (Y)

zmienne objaśniające (X)

Typy danych

- Nominalne (binarne)
- Porządkowe
- Ciagłe
- Braki danych

Braki danych

- Braki danych są jednym z najważniejszych problemów (i najczęstszych) na jaki możemy natrafić budując model.
- Aby móc im poprawnie przeciwdziałać musimy odpowiednio zbadać i zrozumieć strukturę zebranych danych.
- Mechanizmy
 - Mechanizm całkowicie losowy (MCAR: Missing completely at random)
 - Mechanizm losowy (MAR: Missing at random)
 - Mechanizm nielosowy (MNAR Missing not at random)
- Uwaga
 - Wybór procedury radzenia sobie z brakami danych zależy od typu modelu na którym pracujemy (np. szeregi czasowe).

Braki danych

- Jak sobie radzić?
- Usuwanie danych
 - Usuwanie wszystkich jednostek obserwacji z analiz
 - Usuwanie jednostek obserwacji z analiz parami
 - Usuwanie zmiennych
- Zastępowanie braków danych
 - Za pomocą statystyk (średniej/mediany/dominanty)
 - Za pomocą modelu
 - Imputacja nieparametryczna
 - Imputacja regresyjna
 - Metoda największej wiarygodności
 - Wielokrotne imputacje
- Traktowanie braku danych jako dodatkowej informacji, którą niesie ze sobą model
 - Traktujemy braki danych jako zmienne binarne szczególnie wygodne w przypadku zmiennych jakościowych

Zagadnienie klasyfikacji

- Binarna zmienna objaśniana
- Szukamy dowolnej funkcji zmiennych objaśniających f(x) takiej, że:

$$f(\mathbf{X}_1) > f(\mathbf{X}_2) \Leftrightarrow \Pr(Y_1 = 1) > \Pr(Y_2 = 1)$$

- Klasyczne modele w których zmienne objaśniane są wyrażalne liczbowo i nie posiadają braków danych
 - Regresja liniowa
 - Regresja logistyczna

Liniowy model prawdopodobieństwa

Standardowa postać funkcyjna:

$$f(X) = P(Y = 1|X)$$

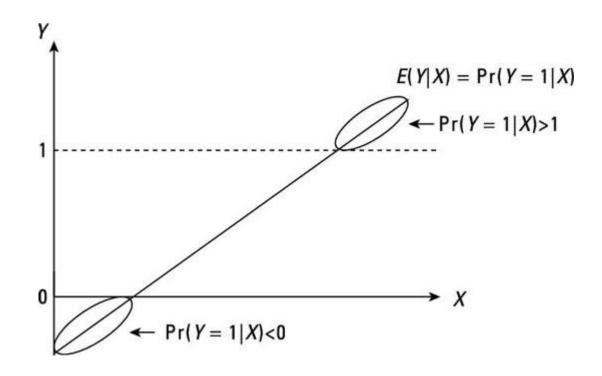
= B₀ + B₁x₁ + ··· + B_nx_n

- Uwagi
 - Funkcja może być dowolna (niekoniecznie liniowa)
 - Nie będziemy zajmowali się własnościami statystycznymi
- Sposób wyznaczania parametrów na podstawie n-elementowego zbioru uczącego:

$$\mathbf{a} = \arg\min_{\mathbf{a}} \left\{ \sum_{i=1}^{n} (y_i - f(\mathbf{X}_i))^2 \right\}$$

Liniowy model prawdopodobieństwa

$$P(Y = 1|X) = B_0 + B_1x_1 + \dots + B_nx_n$$

Regresja logistyczna

Standardowa postać funkcyjna:

$$g(x) = B_0 + B_1 x_1 + \dots + B_n x_n$$

$$f(x) = P(Y = 1 | X) = \frac{\exp(g(X))}{1 + \exp(g(X))}$$

 Sposób wyznaczania parametrów na podstawie n-elementowego zbioru uczącego:

$$\mathbf{a} = \arg\max_{\mathbf{a}} \left\{ \sum_{i=1}^{n} y_i \ln(f(\mathbf{X})) + (1 - y_i) \ln(1 - f(\mathbf{X})) \right\}$$

Regresja logistyczna

- Własności:
 - Zawsze w przedziale (0,1)
 - Można interpretować jako prawdopodobieństwo
- Iloraz szans jest równy funkcji bazowej g(X):

$$\ln(\frac{f(X)}{1 - f(X)}) = g(X)$$

- Uwaga
 - Zamiast dystrybuanty rozkładu logistycznego można użyć innej
 - Dla dystrybuanty standardowego rozkładu normalnego model nazywany jest probitowym

Regresja logistyczna

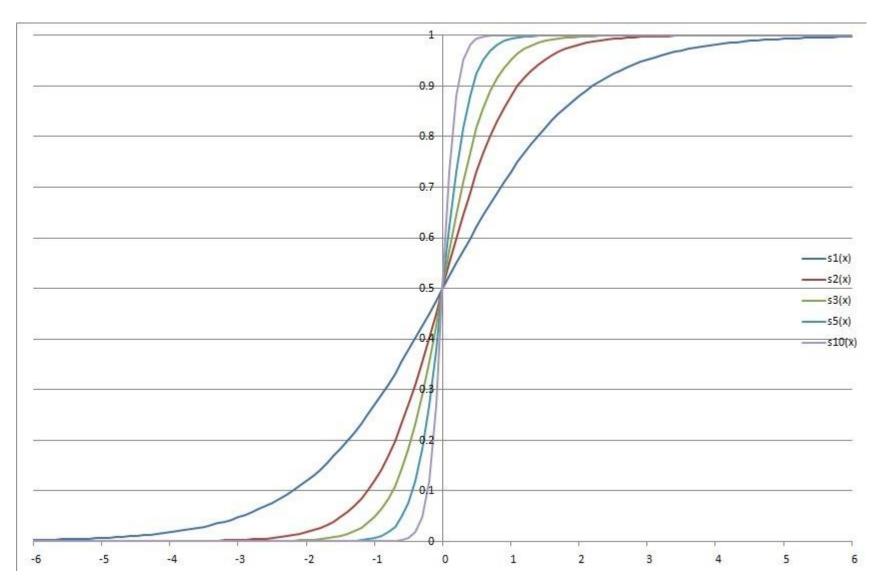
• Probit:

$$P(Y = 1|X) = \Phi(B_0 + B_1x_1 + \dots + B_nx_n)$$

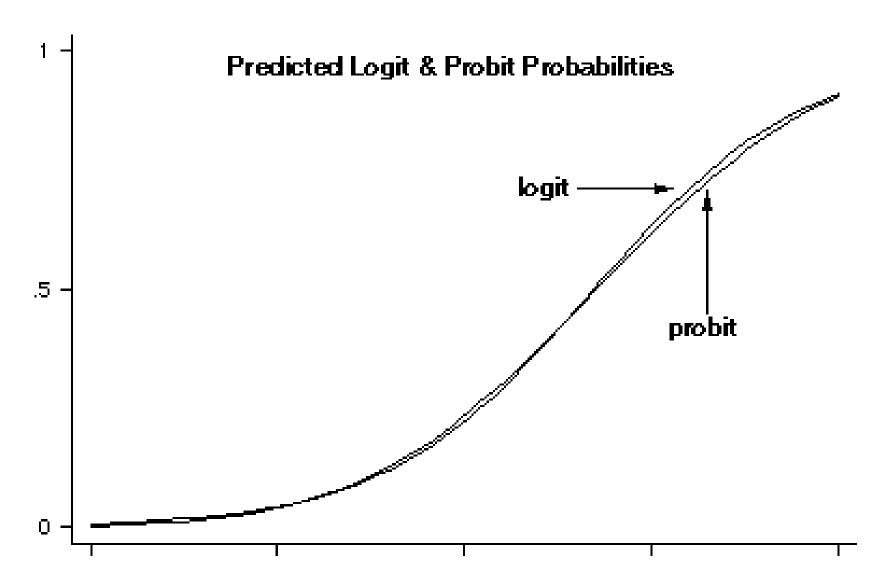
• Logit:

$$P(Y = 1|X) = \frac{e^{B_0 + B_1 x_1 + \dots + B_n x_n}}{1 + e^{B_0 + B_1 x_1 + \dots + B_n x_n}}$$

Funkcja sigmoidalna

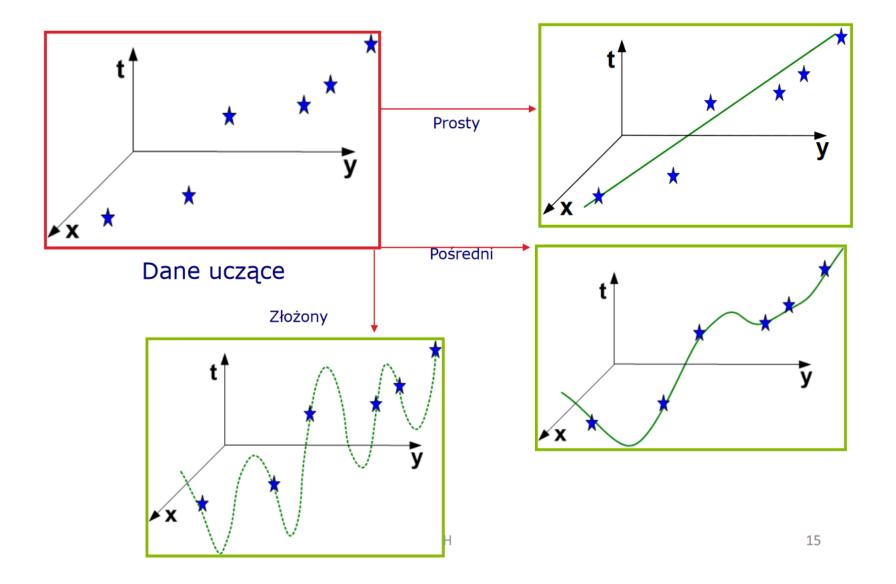

Funkcja sigmoidalna

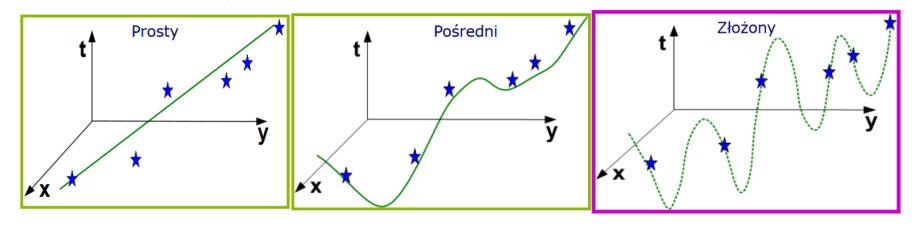

- Określenie tego w jaki sposób mierzyć błąd modelu i jaka jest jego najwyższa akceptowana wartość jest (prawie) zawsze koniecznym pierwszym krokiem.
- Przede wszystkim dlatego, że nierozerwalnie wiąże się z koniecznością zrozumienia jaki jest cel budowy danego modelu i przez to wpływa na to w jaki sposób ta budowa będzie przebiegała (jaki algorytm uczący zostanie wykorzystany, jak duży i jak skonstruowany będzie zbiór uczący, etc.).

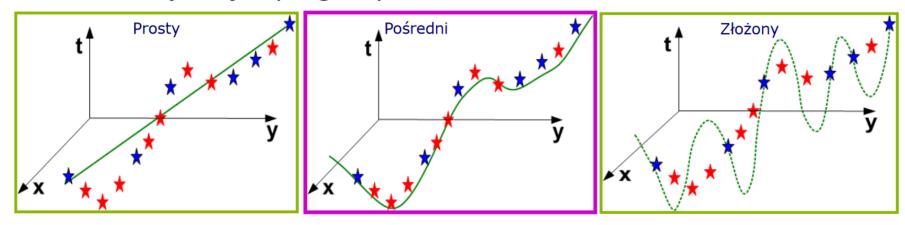
Jest to szczególnie ważne gdy interesuje nas odpowiedź na pytanie:
 Jaki model powinniśmy wybrać?

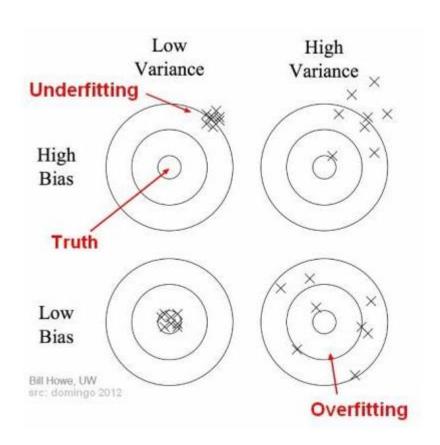
Minimalizacja błędu uczenia

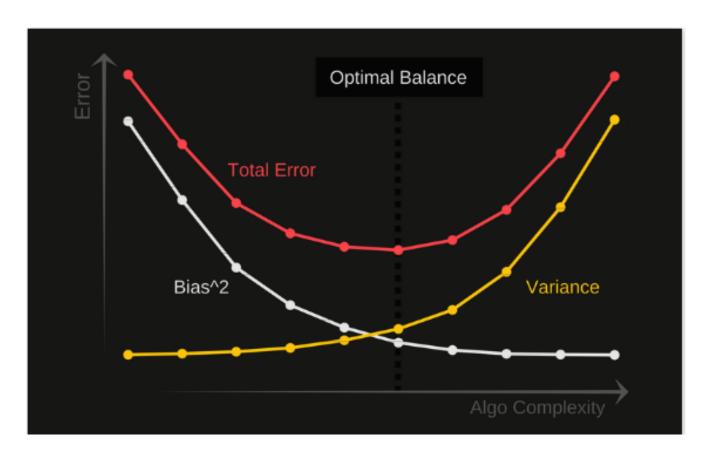

Minimalizacja błędu prognozy

Bias-Variance Tradeoff

Źródło: https://towardsdatascience.com/understanding-the-bias-variance-tradeoff-165e6942b229

- Abyśmy mogli odpowiednio ocenić, wyspecyfikować i wreszcie wybrać odpowiedni model musimy zastanowić się nad dwiema podstawowymi kwestiami:
 - Odpowiednią miarą jakości (metryką) modelu
 - Procedurą uczenia, oceny i wyboru modelu

Przykładowe metryki:

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} (G(x) - f(x))^{2}$$

$$MISE = E ||G - f||_{2}^{2} = E [\int (G(X) - f(x))^{2} dx]$$

Przykładowe metryki:

• Macierz klasyfikacji:

Klasa prawdziwa

Klasa prognozowana

	1	0
1	True positive (TP)	False positive (FP)
0	False negative (FN)	True negative (TN)

Przykładowe metryki:

• Macierz klasyfikacji:

Klasa prawdziwa

Klasa prognozowana

	1	0
[f(X)>T] = 1	True positive (TP)	False positive (FP)
[f(X)>T] = 0	False negative (FN)	True negative (TN)

• Gdzie T nazywamy progiem odcięcia

Przykładowe metryki:

• Macierz klasyfikacji:

Klasa prawdziwa

Klasa prognozowana

	1	0
1	True positive (TP)	False positive (FP)
0	False negative (FN)	True negative (TN)

Trafność (Accuracy):
$$acc = \frac{TP+TN}{P+N}$$

Przykładowe metryki:

Macierz klasyfikacji:

Klasa prawdziwa

Klasa prognozowana

	1	0
1	True positive (TP)	False positive (FP)
0	False negative (FN)	True negative (TN)

Czułość (Sensitivity – Recall – True Positive Rate): $TPR = \frac{TP}{TP+FN}$ Specyficzność (Specifity – True Negative Rate): $TNR = \frac{TN}{TN+FP}$ Precyzja (Precision – Positive Predictive Value): $PPV = \frac{TP}{TP+FP}$

Przykładowe metryki:

• F - score:

$$F = \frac{2PPV*TPR}{PPV+TPR}$$

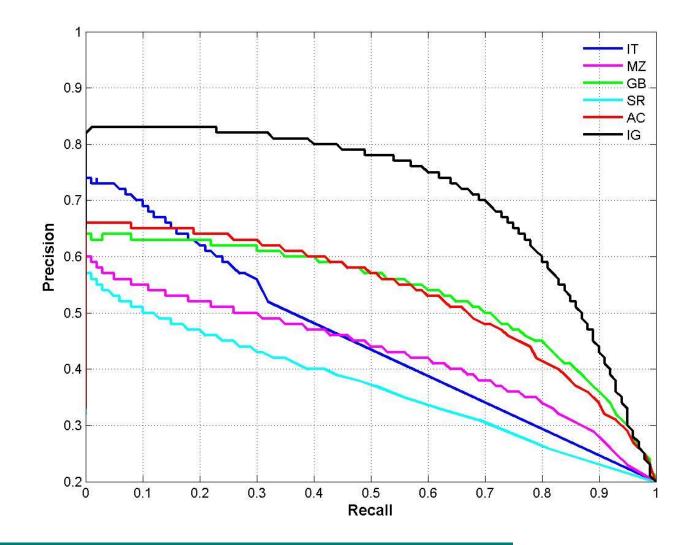
```
Czułość (Sensitivity – Recall – True Positive Rate): TPR = \frac{TP}{TP+FN}

Specyficzność (Specifity – True Negative Rate): TNR = \frac{TP}{TN+FP}

Precyzja (Precision – Positive Predictive Value): PPV = \frac{TP}{TP+FP}
```

Przykładowe metryki:

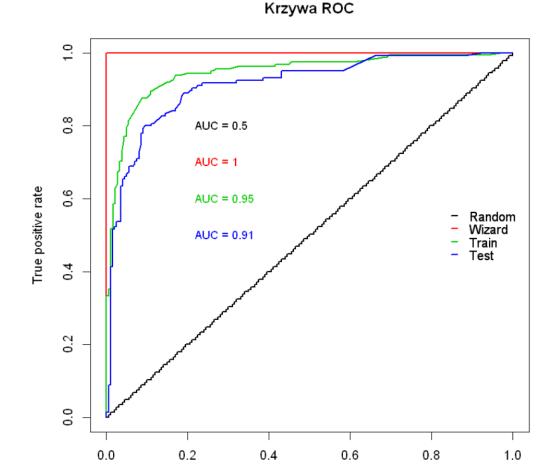
• Krzywa PR:

Czułość (Sensitivity – Recall – True Positive Rate): $TPR = \frac{TP}{TP+FN}$ Specyficzność (Specifity – True Negative Rate): $TNR = \frac{TP}{TN}$ Precyzja (Precision – Positive Predictive Value): $PPV = \frac{TP}{TP+FP}$

Przykładowe metryki:

• Krzywa ROC:

False positive rate

Czułość (Sensitivity – Recall – True Positive Rate): $TPR = \frac{TP}{TP+FN}$ Specyficzność (Specifity – True Negative Rate): $TNR = \frac{TN}{TN+FP}$ Precyzja (Precision – Positive Predictive Value): $PPV = \frac{TP}{TP+FP}$

- Wybór metryki zależy bezpośrednio od tego czemu służyć ma tworzony model.
- Inaczej będziemy traktowali błąd w przypadku testów wykrywających występowanie ciężkiej choroby (np. raka) a inaczej w przypadku modelu klasyfikującego zdjęcia psów i kotów.
- Dodatkowo pomiar błędu zależeć może od wielu innych czynników (np. generowanego finansowego zysku/straty).

'Let's try that again...' iPhone X facial recognition fails at launch - video

https://www.theguardian.com/technology/video/2017/sep/12/apple-iphone-x-facial-recognition-face-id-fail-launch-video

Ale:

'Let's try that again...' iPhone X facial recognition fails at launch - video

https://www.theguardian.com/technology/video/2017/sep/12/apple-iphone-x-facial-recognition-face-id-fail-launch-video

Ale:

iPhone X racism row: Apple's Face ID fails to distinguish between Chinese users

https://www.mirror.co.uk/tech/apple-accused-racism-after-face-11735152

Optymalizacja progu odcięcia

Przykładowe metryki:

• Macierz klasyfikacji:

Klasa prawdziwa

Klasa prognozowana

	1	0
[f(X)>T] = 1	True positive (TP)	False positive (FP)
[f(X)>T] = 0	False negative (FN)	True negative (TN)

Gdzie T nazywamy progiem odcięcia

Optymalizacja progu odcięcia

• Macierz klasyfikacji:

Klasa prawdziwa

Klasa prognozowana

	1	0
[f(X)>T] = 1	True positive (TP)	False positive (FP)
[f(X)>T] = 0	False negative (FN)	True negative (TN)

Własność

$$\frac{\partial E(TP)}{\partial T} = -\frac{\partial E(FN)}{\partial T}$$

$$\frac{\partial E(FP)}{\partial T} = -\frac{\partial E(TN)}{\partial T}$$

Gdzie T nazywamy progiem odcięcia

Optymalizacja progu odcięcia

 Przypiszmy miarę efektu V(n)
 (np. mierzony pieniężnie koszt błędnej klasyfikacji) :

- Klasa prognozowana
- [f(X)>T] = 1 V(TP) V(FP) V(TN)

Klasa prawdziwa

- Kryterium oceny modelu:
 - oczekiwana wartość efektu
- Cel

$$V(TP) * E(TP) + V(FP) * E(FP) + V(FN) + E(FN) + V(TN) * E(TN) \rightarrow \max$$

Optimum

$$\frac{\partial E(FN)}{\partial T} / \frac{\partial E(TN)}{\partial T} = (V(TN) - V(FP)) / (V(TP) - V(FN))$$

Wybór T zależy od relatywnego kosztu błędu!

- Bardzo ważne jest też określenie jaka jest docelowa wartość błędu do której dążymy.
- W większości przypadków nie da się osiągnąć 100% trafności predykcji.

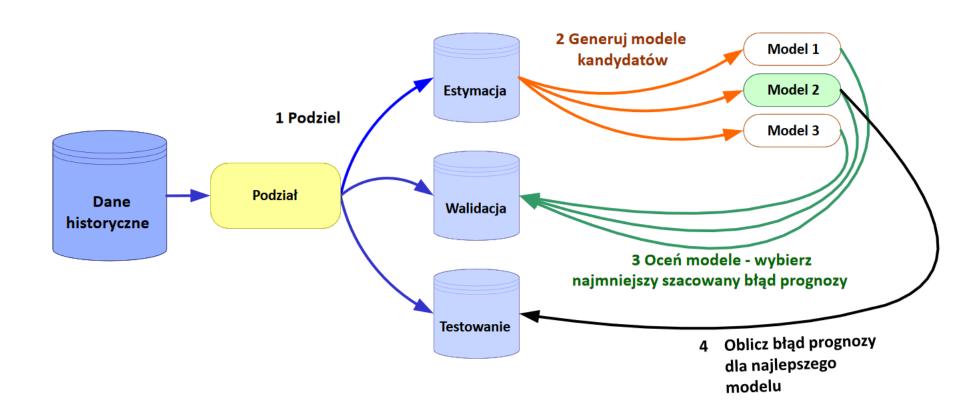
Błąd Bayesowski: $\int_{x \in H_1} P(C_0|x)p(x)dx + \int_{x \in H_0} P(C_1|x)p(x)dx$

- Określenie wielkości akceptowalnego błędu zależy od kilku podstawowych czynników:
 - Przede wszystkim od tego czy możliwe jest dalsze zbieranie danych (im więcej danych tym potencjalnie niższego błędu predykcji możemy się spodziewać).
 - Oraz od tego czy ze względu na czas i koszty możliwe jest tworzenie bardzo złożonych modeli.

Przygotowanie danych

- Przygotowując dane do uczenia modelu klasyfikacyjnego należy pamiętać o podzieleniu zbiorów na 3 części:
 - Trenujący
 - Walidacyjny
 - Testowy

Przygotowanie danych

Przygotowanie danych - skutki pominięcia zbioru walidacyjnego

- Y: binarna zmienna objaśniana
- X1, X2, X3, X4: losowe zmienne objaśniające niezależne między sobą; ze zmienną objaśnianą związana tylko zmienna X1
- 4 modele MNK oszacowane na zbiorze trenującym, za każdym razem dodawana kolejna jedna zmienna objaśniającą
- Wybrałem model o największej liczbie poprawnych klasyfikacji na zbiorze uczącym

Model	Uczący	Walidacyjny	Testowy
Stała+X1	64	64	63
Stała+X1-X2	65	62	63
Stała+X1-X3	65	62	62
Stała+X1-X4	66	62	61

Przygotowanie danych - skutki pominięcia zbioru testowego

- Y: binarna zmienna objaśniana
- X1, X2, ..., X100: losowe zmienne objaśniające niezależne między sobą i ze zmienną objaśnianą
- 100 modeli MNK oszacowane na zbiorze trenującym, za każdym razem wybierana jedna zmienna objaśniającą
- Wybrałem model o największej liczbie poprawnych klasyfikacji na zbiorze walidacyjnym
- Cztery najlepsze wyniki na zbiorze walidacyjnym (poprawny wynik to 50)

Model	Uczący	Walidacyjny	Testowy
Najlepszy	57	66	56
Drugi	54	65	50
Trzeci	50	64	52
Trzeci	50	64	53

Przygotowanie danych

- Podział na 3 zbiory jest intuicyjnym i prostym sposobem poprawnego szacowania modeli klasyfikacyjnych.
- Przykładowy podział:

Zbiór trenujący: 60% obserwacji
Zbiór walidacyjny: 20% obserwacji
Zbiór testowy: 20% obserwacji

- Ma jednak zasadniczą wadę, tracimy dużą część obserwacji na których nie możemy trenować naszego modelu
- Jest to szczególnie ważne gdy zbieranie danych jest drogie i praco- lub czasochłonne.
- Dlatego często korzystamy z alternatywnych metod podziału:
 - Bootstrap aggregating (bagging)
 - Walidacja krzyżowa (cross-validation)

Przykładowe pytania zaliczeniowe

- 1. Podaj przykład nielosowego braku danych? Jakie konsekwencje taka sytuacja może mieć dla modelowania?
- 2. Co to jest liniowy model prawdopodobieństwa?
- 3. Jakim testem można sprawdzić, czy prognozy z regresji logistycznej można interpretować jako prawdopodobieństwo?
- 4. Co musi wiedzieć analityk, żeby wybrać optymalny próg odcięcia w modelu?
- 5. Jak powinien przebiegać podział danych na zbiór uczący, walidacyjny i testowy?
- 6. Jakie są konsekwencje pominięcia w modelowaniu zbioru walidacyjnego? Kiedy można go pominąć?
- 7. Jakie są konsekwencje pominięcia w modelowaniu zbioru testowego? Kiedy można go pominąć?